

Demény Péter

ÓÉVBÚCSÚZTATÓ, 2014

Bonyolult, fájdalmas, gyönyörű év.
Még nem voltál, még vagy kicsit.
Míg eldobom az óév fésűjét,
a foga még a lelkembe simít.

Bonyolult, fájdalmas, gyönyörű év,
ajándék voltál nekem, vakmerőnek.
Adj erőt s a boldogság betűjét
vízen járónak, új évbe menőnek.

Bonyolult, fájdalmas, gyönyörű év,
szerettem és akartam a szerelmet.
Lyányomnak add a bátorság tüzét,
és holdat adj a tipró tengereknek.

Bonyolult, fájdalmas, gyönyörű év,
olyan voltál, mint egy páratlan álom,
mint egy várva várt, szikrás szédülés,
mint egy szökés a lélekzöld határon.

Éveim, mik elmentek s amik jönnek:
vigyetek még száz fehér bálna közt,
míg az álmaim végleg elköszönnek,
és elforgat végleg a korpa-köd.

ZSOLTÁR

mondj valamit rólam nekem
hányat dobban majd a szívem
mielőtt végleg eldobog
hová visznek az angyalok

vagy csak úgy elandalogok
a halál gesztenyés sétaterén
hol leszek belőlem én
mit számít majd a szerelem
ami most itt tangózik velem
keringőzik vagy mit csinál
lelkemben meddig áll a bál
meddig búbáj az a gúdbáj
mitől olyan savany vigorra húzódik a száj
lájkol-e isten engemet
vagy lesepri az egeret
ótestamentomi dührohamában
hogymennyi szemét volt a vágyban
mennyi piszok és hálátlanság
kosztolányiban mennyi kassák
pucciniban mennyi bartók
mennyi bígelben mennyi dán dog
és mennyi hülye félelem
nyarakban mennyi tél-elem
s ha úgy szerettem vajon élni
mért nem tudtam mindig mindig
benne hinni és úgy remélni
hát mondj rólam nekem valamit
meddig vagyok lehetek itt
meddig tiktakolnak a csókok
lélekkabátomon a foltok